

'Papers de vi' fa deu anys

La història d'una revista de vins en paper que ha sabut trobar el seu camí

TEXT: ÒSCAR PALARÈS

Miro enrere i sento gairebé vertigen. I orgull, si us sóc sincer. Provaré de bastir un article que expliqui què és *Papers de vi*, quina en va ser la gènesi, què han donat de si aquests deu anys i què és *Papers de vi* per a la gent del sector. Permeteu-me, amb tot, que faci una mica d'avi pesat i tiri una mica enrere en la història per posar-vos en antecedents.

Gener del 1960. Neix la revista *Alella*; en aquell moment, era el butlletí de l'Associació Cristiana d'Antics Alumnes i Amics de l'Escola Pia. Aquell primer número tenia quatre pàgines en format quartilla i era un inofensiu butlletí de to marcadament religiós. Tan inofensiu, que se'n va autoritzar la publicació en català, en ple franquisme...

A poc a poc, i amb els anys, la revista *Alella* va evolucionar cap a una revista d'informació local més generalista. Els anys 1980 es crea l'Associació Cultural Revista Alella, una entitat sense afany de lucre que té per objectiu donar cobertura legal a la revista *Alella*, com també organitzar activitats culturals i editar alguns llibres. Durant cinquanta-vuit anys la revista ha pres el pols de l'actualitat local d'Alella, però també del país.

'Papers de vi' neix de la mà de la veterana revista 'Alella'

Avui ja és tradició i els allelencs hi compten: la revista *Alella* publica cada quatre anys, a partir de les segones eleccions democràtiques, un especial municipals gratuït. El número s'enllesteix de nit, després que se sàpiguen els resultats dels comicis,

amb entrevistes als candidats, l'anàlisi dels resultats, etcètera. La revista s'imprimeix de matinada i, el matí següent, ja és a l'abast de tothom en una colla de llocs estratègics del municipi.

Primeria del 1998. Un servidor comença a col·laborar com a redactor de la revista *Alella*. Primer, escrivint-hi articles sobre astronomia. A poc a poc, ampliant el ventall de temes a tractar. A mitjan 2002 n'esdevinc el redactor en cap; al principi, al costat d'Àlex Asensio, però aviat tot sol (després que aquest decidís presentar-se a les eleccions amb el grup ecologista al qual pertanyia i que es deia la Garnatxa, al costat d'un tal Andreu Francisco). Durant un any, desenvolupo aquesta tasca compatibilitzant-la amb la meva feina en un sector que no té absolutament res a veure amb el vi, la comunicació o Alella. Finalment, el juliol del 2003 deixo la meva feina per establir-me pel meu compte, fer-me autònom i tirar endavant la revista *Alella* i algun altre projecte de comunicació.

Revista 'Alella' especial Verema

En aquell moment, una editora del Maresme publicava un periòdic de no gaire qualitat que aprofitava la Festa de la Verema per omplir un número amb publireportat-

ges de caràcter molt comercial dels cellers, amb anuncis de les botigues de vins de la zona i ben poca informació. Trobant-me sense sou ni prestació de desocupació, Ramon Ruiz, director de la revista, em va proposar: "Per què no aprofites el mes d'agost per preparar un número de la revista especial Verema? Farcim-lo de continguts més elaborats, enllestim-lo la nit de la inauguració de la festa i que surti el dissabte amb la màxima actualitat, igual que fem amb els especials eleccions." Dit i fet. El 13 de setembre del 2003, el dissabte de la Festa de la Verema d'Alella, veia la llum el número 1 de la revista *Alella* especial Verema, de vint pàgines. Una edició que duia en portada una foto de la nit anterior de la mostra gastronòmica. A l'interior: un editorial de Montse Serra que, visionària, parlava d'un futur amb enoturisme i rutes del vi; una crònica de la inauguració de la Verema; fotos de tots els estands de la mostra; entrevistes amb la regidora de Cultura (Antònia de Gràcia) i el president del Consell Regulador (Salvador Artés); les fotos de tots els porrons i plats de col·lecció de la Verema; i una sèrie de publireportatges dels cellers, entre els quals hi havia els dels cellers desapareguts Mestre i Signat i el d'Altrabanda, que tantes vegades em recordava Roser Celdran amb molta il·lusió (aquell article meu va ser el primer que algú va escriure sobre el seu celler).

L'any 2004 hi tornem, també amb vint pàgines, amb continguts una mica més elaborats, i publiquem un dossier que es diu "Tots els Alella", que vindria a ser com una Vinografia primigènia, l'esperat catàleg de tots els vins que es produeixen al territori i que publiquem cada quatre anys.

L'any 2006 saltem a les quaranta-vuit pàgines. Montse Serra s'incorpora al projecte. Dedicuem un ampli reportatge al centenari d'Alella Vinícola, entrevistem Carme Rusalleda i dotem la revista de més continguts culturals. Feia temps que Serra donava voltes a la creació d'una revista de vins d'abast nacional. En tenia el nom i tot: *Papers de vi*. El projecte era complicat de tirar endavant; requeria inversió i la distribució als llocs de venda era una dificultat gairebé impossible d'afrontar amb garanties. A mesura que la idea de la revista d'abast nacional es va anar esvaint, les idees de Serra van anar lliscant cap a la revista *Alella* especial Verema. Així, l'any 2007 veu la llum l'especial Verema número 5. Aquest número ja no s'enllesteix de nit, sinó que està a punt al principi de la festa. Incorpora, per primer cop, la secció "De setembre a setembre", que fa un repàs del curs vinícola que s'acaba. Neix, ara sí, la Vinografia dels Alella, que cataloga tots els productes que s'elaboren a la DO per tipologies. Parlem de paisatge, d'art, d'atropologia, de literatura... i entrevistem Josep Roca!

Abans del primer 'Papers' es van editar cinc revistes 'Alella' especial Verema

I, per fi, 'Papers de vi'

La cosa va caure pel seu propi pes. El 2008 ja no té revista *Alella* especial Verema; en el seu lloc, apareix el primer número de *Papers de vi*. Curiosament, es diu *Papers de vi*, però encara hi diu "revista Alella número 293" i "especial Verema número 6". Hi col·laboren Josep Maria Espinàs i els poetes Perejaume i Jordi Cornudella. Publiquem un ampli reportatge sobre el terror dels vins d'Alella i entrevistem Ferran Centelles. *Papers de vi* havia nascut.

Al llarg de l'any 2009, a partir de l'experiència acumulada i amb la suma de talents i vocacions, vam madurar una estratègia que, aprofitant la plataforma de la revista *Alella*, ens permetria tirar endavant un *Papers de vi* bimestral. Per la Verema va sortir el número 2 de *Papers de vi* (tot i que encara no du numeració de *Papers de vi* i sí de revista *Alella*) i per Nadal del 2009 sortia al carrer el número 3 (ara sí, amb número propi i desvinculat de la revista *Alella*) de *Papers de vi*, que des d'aleshores fins avui s'ha mantingut amb una periodicitat bimestral. Durant un any, la revista *Alella* va sacrificar 16 pàgines (va passar de tenir-ne 64 a 48) per fer viable econòmicament l'edició d'un *Papers de vi* de 16 pàgines que, durant un temps, es podia trobar encartat

dins de la revista *Alella* i que vam començar a distribuir de manera independent i gratuïta a restaurants, vineries i botigues de queviures selectes del territori DO Alella.

Reflexions

"Serem capaços d'omplir un número cada dos mesos?", em preguntava. Afortunadament, malgrat que la nostra DO és la més petita del país, genera prou notícies per omplir-ne un cada mes,

si fos necessari. I la llista d'idees de reportatges per fer al voltant del territori DO Alella és tan llarga, que els cellers podrien declarar-se en vaga durant cinc anys i nosaltres podríem continuar sortint. Però que no ho facin, si us plau!

Tenim la sort de comptar amb l'admiració i el suport de moltes persones del món del vi; també de fora de la DO Alella. Ens veuen com un petit miracle. Desgraciadament, ara mateix *Papers de vi* és l'única revista de vins que s'edita en paper a casa nostra. I sí, som un petit miracle. Com a negoci, *Papers de vi* seria absolutament inviable. És possible perquè els qui la fem ens l'estimem. Ens estimem molt aquest territori, aquest paisatge, els vins, la història. De fet, les dues publicacions que edita l'Associació Cultural Revista Alella (*Papers de vi* i revista *Alella*) són viables perquè hi ha un bon nombre de voluntaris que col·laboren de manera desinteressada a tirar endavant una iniciativa cultural que, d'una altra manera, no seria viable. Començant pel nostre director, Ramon Ruiz, i passant per desenes de redactors, per les persones que gestionen la comptabilitat, les subscripcions, etcètera. Sense la nostra estructura de voluntariat, *Papers de vi* no arribaria a les vostres mans. L'objectiu és que la revista surti, no pas generar negoci, no pas guanyar-hi diners.

Revisant números antics per preparar aquest article constato la feina que hem fet. Hem documentat, i això queda per escrit i per sempre, deu anys d'història (bé, de fet quinze) de la DO Alella. I hi han passat moltes coses; i hi ha hagut molts canvis, en tot aquest temps. I m'agrada pensar que la revista ha contribuït de manera notable en la tasca de visibilitzar la DO, de fer créixer el sentiment de pertinença a un territori, de normalitzar el món del vi associat a la cultura. Hem de confessar que hem patit;

Ara fa exactament 10 anys, coincidint amb la Festa de la Verema d'Alella de 2008, veia la llum el número 1 de 'Papers de vi'

que, com sempre passa, ens ha arribat abans el reconeixement des de fora que no pas el dels cellers mateixos o del Consell Regulador, que ara ja sí que ens fan confiança i valoren (i ens ho fan saber) molt positivament la nostra feina. Tenim subscriptors a tot el país (en tenim més de fora del territori DO que de dins, de fet -i ja és lògic, perquè dins la DO és fàcil aconseguir un exemplar de cada revista-). La gent ens lleigeix i hem fet del paper, que tot-hom afirma que està en decadència, el nostre gran valor.

Tenim la sort de comptar amb la col·laboració dels grans comunicadors del sector, que també s'estimen el projecte. Eva Vicens, Ester Bachs, Sílvia Naranjo, Jordi Alcover, Ruth Troyano, Ramon Roset, Joan Gómez Pallarès, Sílvia Culell, Lluís Pujol, Mar Galvan, Patrícia de Golferichs, Lluís Tolosa. I també amb la dels millors sommeliers del país, que mai no tenen un no per a les nostres propostes: Josep Roca, Ferran Centelles, David Seijas, César Cánovas, Anna Vicens, Joan Lluís Gómez, Montse Velasco, Rosa Vila. No podem sentir-nos d'una altra manera que molt afortunats. Si haguéssim planificat aquesta revista en un despatx i l'haguéssim llançada al carrer amb un pla de màrqueting estudiatíssim, potser hauria fracassat. L'hem tirada endavant des de l'amor, la il·lusió i l'afany per la feina ben feta dia a dia... i s'ha posicionat sola, ha sabut trobar el seu camí. Ens ajudes a continuar recorrent-lo?

Nota del redactor: al final aquest text m'ha sortit una mica més personal del que tenia previst. Suposo que és perquè el projecte, me'l sento molt meu i el visc a diari amb passió. Així les coses, aprofitaré l'avinentsa per donar les gràcies. Als redactors, als col·laboradors, als lectors, als anunciants... però, sobretot, a la Montse i en Ramon, sense els quals no estaria enllestint ara mateix aquest article. I també molt especialment a en Martí Crespo, redactor i corrector del 100% dels textos que hem publicat a la revista fins avui, i a en Josep Puig, director d'art de la revista i responsable de les moltes felicitacions que rebem pel disseny. ●

PER CELEBRAR ELS DEU ANYS, VIBOP EDICIONS PUBLICA 'VINS DE MEMÒRIA'

Fa deu anys naixia la revista *Papers de vi*. Des del principi va assumir que el món del vi és un espai de cultura i que cal vincular-lo amb la creació. És des d'aquesta voluntat que va néixer la secció "Vins de memòria". Durant deu anys, la revista ha convidat personatges de la cultura a escriure un article que contingui un relat autobiogràfic, on el vi tingui un paper significatiu. Tot un patrimoni que mostra i demostra que el vi és cultura i que des de la creació és un recurs capaç d'expressar-se amb matisos i recursos literaris exquisits. Per celebrar els deu anys de la publicació, el segell Vibop Edicions ha recollit una selecció dels articles publicats, amb el títol de la secció, *Vins de memòria*, que significa el número 3 de la col·lecció Envinats. Aplega catorze noms tan significatius i celebrats com els escriptors Josep M. Espinàs, Màrius Serra, Julià Guillamon, Rafael Vallbona, Albert Villaró; els crítics cinematogràfics Imma Merino i M. Torreiro; els poetes Perejaume, Jordi Cornudella, Vicenç Altaíó; el traductor Jaume Almirall; l'activista Roser Vernet; l'artista Joma, i el gastrònom Pep Quintana.

